

MDR, Jazzgeschiedenis 641. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 28, vocals, deel 4 en laatst. Joe Williams heet eigenlijk Joseph Goreed, hij is in 1918 geboren en hoewel hij in 1937 al zong als professional, duurde het tot 1954 voor zijn carrière een grote vlucht nam. Dat kwam omdat hij vocalist bij de Count Basie band werd en meteen met dat orkest enkele jazzhits scoorde. Wendell Culley, Reunald Jones, Thad Jones, Joe Newman-trompet, Henry Coker, Benny Powell, Bill Hughes-trombone, Marshal Royal en Bill Graham-alt, Frank Foster en Frank Wess-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Eddie Jones-bas, Sonny Payne-drums. Van Memphis Slim, die eigenlijk Peter Chatman heette, voor Clef in NYC, 26/27 juli 1955: "Ev'ry day I have the blues".

Joe Williams tekst door Ernie Williams met Frank Wess - tenorsaxofoon

plaat 1 Joe Williams & Count Basie Orchestra: Ev'ry day (P.Chatman)
7/1 - 5:30 - Clef MG C-678

Joe Williams en de Count Basie Band: "Ev'ry day I have the blues" 26/27 juli 1955. In 1961 begon hij aan een solo-carrière. Dinah Washington heette Ruth Jones, leefde van 1924 tot 1963. Van '43 tot '46 zong ze bij de big band van Lionel Hampton, ging toen solo. Dorspronkelijk geafficheerd als bluessinger, ging ze later veel ballads zingen. 15 juni 1954 in NYC voor EmArcy met Clark Terry-trompet, Gus Chappel-trombone, Rick Henderson-alt, Eddie 'Lockjaw' Davis-tenorsaxofoon, Junior Mance-electrische piano, Keter Betts-bas, Ed Thigpen-drums: muziek Duke Ellington, tekst Henry Nemo: "I let a song go out of my heart".

CD 1 Dinah Washington: I let a song go out of my heart (Ellington, II/4 - 7:01 - EmArcy 834 675-2 Nemo)

en Junior Mance teel op de Jewone piano.

Dinah Washington: "I let a song go out of my heart", 15 juni 1954, De in 1943 geboren Aretha Franklin mag eigenlijk niet in dit tijdvak, want de opname is van 1960. Maar toen dacht iedereen dat er een nieuwe jazzzangeres was opgestaan die dicht bij de blues zat zoals Dinah Washington. Dat pakte dus anders uit zoals u weet. Ze speelt zelf piano, Bill Lee-bas, Belton Evans-drums. Van een McFarland maar zeker niet Gary, dit "Won't be long".

plaat 2 Aretha Franklin: Won't be long (McFarland)
1/1 - 3:13 - Fontana 682 509 TL

17 ja-oud.

Aretha Franklin: "Won't be long", Columbia NYC, 17 november 1960, Anna Marie Wooldridge is de eigenlijke naam van Abbey Lincoln, die deze artistennaam in 1956 aannam. Ze was toen 26 want geboren in 1930, en had haar nachtclub-carrière afgesloten om jazzzangeres te worden. Dat is ze nog steeds, alleen sinds '75 onder de naam Aminata Moseka. Ze was een tijd met Max Roach getrouwd, leerde daardoor de ~~harde kern van de toenmalige jazzmusici kennen~~ harde kern van de toenmalige jazzmusici kennen, maakte er platen mee. U hoort een opname van 28 oktober 1957 in NYC voor Riverside. De song is van Phil Moore, Abbey Lincoln zingt die solo: "Tender as a rose".

CD 2 Abbey Lincoln: Tender as a rose (Phil Moore)
4 - 2:56 - Original Jazz Classics OJCCD-095-2

Abbey Lincoln: "Tender as a rose", 28 oktober 1957. King Pleasure heette eigenlijk Clarence Beeks, 1922-1981. In 1945 maakte hij een tekst op Lester Young's "D.B. Blues", maar werd in hippe kringen anno 1949 vermaard door zijn opname van "Moody's mood for love" op basis van James Moody's plaat "I'm in the mood for love". En die tekst was van Eddie Jefferson. Vandaar de controversie: wie was eerst, King Pleasure of Eddie Jefferson. 24 december 1953 in NYC voor HiFiJazz met de Dave Lambert Singers en John Lewis-piano, Percy Heath-bas, Kenny Clarke-drums: Charlie Parker's van een Eddie Jefferson-tekst voorziene "Parker's mood".

plaat 3 King Pleasure: Parker's mood (C.Parker, E.Jefferson)
2/1 ~~2:55~~ - 2:55 - Prestige 24017

King Pleasure: "Parker's mood", 24 december 1953. Dave Lambert, 1917-1966, zong en leidde vocale groepen, ~~zoals u hoort~~. In 1957 formeerde hij met de Engelse zangeres Annie Ross, 1930, die in '52 een tekst maakte op Wardell Gray's "Twisted", en de zanger Jon Hendricks, 1921, het trio Lambert, Hendricks & Ross. Hendricks maakte de teksten op instrumentale stukken, Dave Lambert maakte arrangementen. Voor Roulette, NYC, 2/3 september 1958 met de Count Basie Band, ~~en de soli~~ nu gezongen van Buck Clayton en Lester Young, van de laatste dit "Tickle toe!"

plaat 4 Lambert, Hendricks & Ross + Count Basie Orchestra: Tickle toe
1/3 - 2:40 - Roulette R-52018 (L.Young, J.Hendricks).
Lambert, Hendricks & Ross met de Count Basie Band: "Tickle toe", 2/3 september 1958.

Slot van hoofdstuk 28 met de menselijke stem. Volgende keer in hoofdstuk 29: het Hammond orgel. ~~De afleveringen, waarvan de eerste twee achter elkaar gaan, omdat er 10 juli alleen de hele avond live jazz is van het North Sea Jazz Festival.~~

Dit was Jazzgeschiedenis 641, Mdr.

o o o o o

■ En het is
met een
na deze
aflevering
omdat er 10
juli alleen
live jazz is
vanaf het
North Sea
Jazz Festival